

אלא השב את משפוני אליהם,
ובגללו לא אעזוב אותם בכלל
מקום.

אף על גב ישראלי חטאו לקודוש
ברוך הוא, את המשפון זהה שלו
הם לא עזבו, והקדוש ברוך הוא
לא לוקם אותו מבנייהם. ועל זה,
בכל מקום שגלו ישראל, שכינה
עפהם. ועל זה כתוב ונתתי
משפני בתוככם, והרי פרשיות.

פתח רבי יצחק ואמר, (שיר השירים)
ד דומה הודי לצבי או לעפר
האלים הנה זה וגוי. אשריהם
ישראל שזו שמשפון זה יהיה
אצלם מהפלך העליון. שאף על
גביהם בגלוות, הקודוש ברוך
הוא בא בכל ראש ושבתו
ומננים להשגת עלייהם,
ול הסתפל באותו משפון שיש לו
אצלם, שהוא חמדתו.

מלך שסורה הגירה,
והוציא מהיכלן. מה עשתה?
לקחה את הבן שלו, חמדת
המלך, אהובו. ומשום שדעת
המלך עליה, השאירו בידיה.
בשעה שעולה רצון המלך על
הגירה ועל בנו, היה עולה
עלויות ויורד מדרגות, ועולה על
הפטלים, להסתפל ולהשיג בין
נקבי הפטלים עלייהם. כיוון שרואה
אתם, הוא מתחילה לבקש
מאתורי חורי הפטל, ואמר לך
הollow לו.

כח ישראל, אף על גב שיצאו
מהיכל המלך, אותו המשפון הם
לא עזבו, ומשום שרצון המלך
עליהם, השair אותו עמהם.
בשעה שעולה רצון המלך
הקדוש על הגירה ועל ישראל,
הוא עולה עלויות מקצת על הגבעות,
יורד מדרגות, ועולה על
הפטלים, להסתפל ולהשיג בין

דחמי לון, שاري ובכוי, הדא הוא דכתיב

לעלמין, אלאathyib משפונא דילי לגבייהו,
ובגיניה לא אשבור להונ בכל אתר.
אף על גב דישראל חברו לגביה דקודשא בריך
הוא, האי משפונא דיליה לא שבכו,
וקודשא בריך הוא לא נטיל ליה מבנייהו.
ועל דא, בכל אתר דגלי ישראל, שכינה
עמהון. ועל דא כתיב, ונתקי משبني בתוכם.
זה אוקמה.

פתח רבי יצחק ואמר (שיר השירים)
ד דומה דודי
לצבי או לעופר האלים הנה זה וגוי.
זבאין איןון ישראל, דצוו דמשפונא דא למחי
גביהו, מן מלכאה עלאה. אכן על גב דאיןון
בגלוותא, קדשא בריך הואathyib כל ריש ירח
ושבתי זמני, לאשכחא עלייהו, ולאסתכלא
ביהוא משפונא דאית ליה גבייהו, דאייהו
כטופה דיליה.

מלך דסירה מטרוניתא, אפקה מהיכליה.
מה עבדת. נטלת ברה דיליה בסופה
מלך, רחימא דיליה. ובגין דדעתא דמלך
עליה, שבקיה בידה. בשעתא דסליק רעויתא
מלך, על מטרוניתא, ועל ברה, הוה סליק
אגרים, ונחית דרגין, וסליק כותlein, לאסתכלא
ולאשכחא בין ניקבי כותlein עלייהו, כיוון
דחמי לון, שاري בכוי מאחורי קוסטי כותlein,
ולבתר אויל ליה.

כח ישראל, אף על גב דאיןון נפקו מהיכליה
מלך, והוא משפונא לא שבכו, ובגין
דרויתא דמלך עלייהו, שבקיה עמהון.
בשעתא דסליק רעויתא דמלך קדיישא, על
מטרוניתא ועל ישראל. סליק אגרין (קפקץ על
הגביעות), נחית דרגין, וסליק כותlein, לאסתכלא
ולאשכחא בין קוסטי כותlein עלייהו. כיוון
דחמי לון, שاري ובכוי, הדא הוא דכתיב דומא